

jeg enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavn 2den Valgkreds (Brix) i, at det kan være haardt mod de Egne, hvor disse Kasser ikke findes. Derfor mener jeg ogsaa, at §§ 5 og 6 ere vigtige Overgangsbestemmelser; thi det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ngerslev), naar han siger, at de skulde først udredes efter §§ 3 og 4; nei, det staar ubetinget i Slutningspunktumet af § 7, at det skal udredes af Stats- og Kommunekassen. Det, som kommer ind efter § 2, er netop beregnet paa at være gavnligt i Overtagstiden, og saa have de smaa Kommuner, naar de ikke have disse Kasser og kunne faae, hvad de behøve, af dem, Ret til at faae det ved Hjælp af Statstilskudet. Endfskjøndt det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 4de Valgkreds i Formen var velvillig, saa er jeg dog ved at overtænke hans Foredrag, kommer i Læse om, at der maatte er Mindre at vente fra ham, end jeg egentlig ved første Eftertanke af hans Foredrag troede. Det forekommer mig derfor ogsaa, at han var ikke saa lidt ubillig mod Forslagsstillerne paa sine Steder. Han sagde saaledes, at det slet ikke var klart, hvilken Virkning det skulde have for den Paagjældende, at han havde nydt af disse Kasser. Det forekommer mig fuldstændig klart efter § 8, hvor der staar, at det ingen Indflydelse skal have paa Modtagerens politiske eller borgerlige Retsstilling. Nu skulde jeg mene, at den Stilling, som Fattiglovens Kapitel 4 opstiller for de paagjældende Individer, hører til det, der kan betegnes ved den borgerlige Retsstilling. Jeg troer, at det er fuldt ud sagt, at der ikke her kan være Tale om nogen kommunal Formynderstilling overfor de Paagjældende i borgerlig Henseende. Endelig sagde det ærede Medlem: hvorfor vil man tage Bestyrelsen af Fattigvæsenet fra Kommunerne, have de ikke gjort det godt nok? Der synes jeg ogsaa det ærede Medlem er noget uheldig og ubillig, thi ved at læse § 1 vil han se, at den lyder saaledes:

Den ved Lov af 8de Marts 1856 stiftede „de Fattiges Kasse“ ophæves, og der oprettes i hver Kommune en Understøttelseskasse.

I Kjøbenhavn og i Kjøbstæder med mindst 16,000 Indbyggere er Kommunalbestyrelsen berettiget til at dele Kommunen i flere Kredse.

De Landsfogde, som have fælles Fattigvæsen med en Kjøbstad, have Ret til at danne en egen Kreds med Hensyn til Understøttelseskasse, naar et Flertal af de i § 10 nævnte Valgere skriftlig fremfatter Begjæring derom. — Forinden Udskillelsen finder Sted, bliver der af vedkommende kommunale Raad at træffe Bestemmelse om, i hvilket Forhold de af Understøttelseskassens Indtægter, som ikke særlig vedkomme det enkelte Sogn (eller Kreds), blive at dele imellem disse. I Tilfælde af Meningsulighed bliaer Sagen at indstille til Indenrigsministerens Afgjørelse.

Der staar jo: „i hver Kommune“, altsaa hver Kommune faar den fulde Bestyrelse. Det ærede Medlem kan vel ikke mene, at til Kommunen hører fortrinsvis de høiest Bestattede, det kan han ikke mene. Ved Kommunen forstaaer jeg de Individer, som have en vis Stilling til hinanden, fælleds om de og de Ting, saa jeg ser ikke, at man i ringeste Maade vil tage Bestyrelsen bort fra Kommunerne. Endelig sagde det ærede Medlem, at der mod al Praxis blev taget fra Statskassen store Summer; vi pleiede her altid at tale om Sparommelighed, og Sparommelighed var for os Nr. 1 og Nr. 2 og Nr. 3. Jeg kunde godt tænke mig, at det Ord Sparommelighed kunde finde særlig Anklang, men det er ikke altid, at man netop pøer Sparommelighed fra det ærede Medlems Side paa de Punkter, hvor man maatte mest kunde ønske det. Men forresten, det er slet ikke mod den nuværende Sædvane. Det ærede Medlem sagde, at her var Tale om at give store Summer uden Spor af Indflydelse fra Statens Side. Men vi give jo Love, vi sige jo, hvorledes de skulde benyttes, benyttes de ikke i Overensstemmelse med denne Lov, griber Staten ind med sit Tilsyn, og det Samme er jo Tilfælde paa alle Punkter, ogsaa paa dette. Jeg skal minde om de 200,000 Kroner til Almue-skolevæsenet; jeg ønskede gjerne at vide, hvilken Indflydelse dette Thing og Regjeringen har paa Anvendelsen af disse Penge, undtagen gennem den givne Lov. Det Samme er Tilfældet her, hvor der skal være nok saa skrapt et Tilsyn som det, Taleren er om i Loven af 8de Marts 1856. Vi give, om jeg huffer ret, 100,000 Kroner eller maatte Mere til de abnorme Skoler, men jeg gad egentlig spørge, hvilken Indflydelse vi have paa deres Budget. Ved Frederiks Hospital og rundt om, hvor det gjælder Penge, f. Ex. til Dyrskuer, hvilken Indflydelse, om jeg maa spørge, har denne Forsamling, har Regjeringen som Udøver af den eksekutive Magt, haft paa Udbelingen af disse Summer? Ganste den samme som her, saa her er ikke Tale om nye Principer, men kun om at overføre dem paa det Omraade, hvor de ikke hidtil have været brugte. Der er gjentagende Gange meget løst — jeg tillader mig at sige meget løst — henkastet, baade af den sidste ærede Taler og det ærede Medlem for Storehedinge, at det vilde sluge Millioner, men de ere blevne Beviset skyldige. Lad dem omstøde de Tal og Beregninger, jeg er fremkommet med. Det skal man gjøre i Stedet for løst at henkaste, at det vil tage Millioner. Vi have ikke hørt Bevis for Paastanden; vi have hørt, at de have sagt det, men intet Bevis. Komme de Herrer med Bevis, bliver jeg nødt til at se, hvorledes jeg klarer mig ud af det. I øvrigt maa jeg atter gjentage, at mener man, Kommunernes Tilskud er for lille, er jeg villig til at gaa høiere. De Herrer skulde ikke møde Modstand fra mig paa nogen Side, og jeg